

Kitab Daniel — Angka Tujuh

Tujuh Raja

Jeff Pippenger

2023-12-02

Guruh tujuh itu ngalambangkeun sajarah ti taun 1798 nepi ka 22 Oktober 1844. Sajarah éta dilambangkeun ku tujuh raja panungtung karajaan Yuda, ti Manaséh dina 677 SM nepi ka Zedekia dina 586 SM.

Dina garis-garis reformasi anu suci, hiji ciri tina panguatan malaikat kahiji nya éta hiji lambang anu nandakeun hiji hal anu sipatna saalam dunya. Dina 11 Agustus 1840, pekabaran malaikat kahiji dikuatkeun, sarta ti harita eta pekabaran dibawa ka unggal stasion misi di sakuliah dunya.

“Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa panyatakeun anu mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal pos misionaris di sakuliah dunya.” *The Great Controversy*, 611.

Sacara profétis dina waktu éta, malaikat dina Wahyu sapuluh turun sarta netepkeun hiji sukuna dina darat jeung sukuna nu séjén dina laut. Sadérék White ngaidentifikasi éta minangka lambang jangkauan pesen anu ngalegaan ka sakuliah dunya.

“Posisi éta malaikat, kalayan hiji suku nangtung di laut, anu hiji deui di darat, nandakeun legana jangkauan pangwartaan éta amanat. Eta bakal meuntas cai anu lega sarta diproklamasikeun di nagara-nagara séjén, malah nepi ka sakuliah dunya.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 971.

Pangumuman Kores ngeunaan parentah anu kahiji téh mangrupa parentah anu lumaku ka sakuliah dunya.

Ayeuna dina taun kahiji pamaréntahan Koresy, raja Persia, sangkan kecap PANGERAN ku sungut Yermia kalaksanakeun, PANGERAN ngagerakkeun sumanget Koresy, raja Persia, nepi ka anjeunna ngaluarkeun hiji piwuruk ka sakuliah karajaanana, sarta ogé nyeratkeunana kieu, “Kieu timbalan Koresy, raja Persia: PANGERAN, Allah sawarga, parantos masrahkeun ka abdi sagala karajaan di bumi; sarta Anjeunna parantos marentahkeun ka abdi supaya ngadegkeun pikeun Mantenna hiji Bait di Yerusalem, anu perenahna di Yuda. Saha di antara maranéh sakabéh umat-Na? Mugi Allahna nyarengan anjeunna, sarta mugi anjeunna angkat ka Yerusalem, anu perenahna di Yuda, pikeun ngadegkeun Bait PANGERAN, Allah Israil, (Mantenna teh Allah,) anu aya di Yerusalem. Jeung sing saha anu tetep cicing di mana waé anjeunna keur nyicingan, mugi jalma-jalma di tempatna nulungan anjeunna ku pérak, ku emas, ku barang-barang, jeung ku ingon-ingon, salian ti pangbakti sukarela pikeun Bait Allah anu aya di Yerusalem.” Tuluy para kapala kulawarga ti Yuda jeung Binyamin, para imam, jeung urang Lewi, kalayan sakabéh jalma anu sumangetna geus digugah ku Allah, marudag angkat pikeun ngadegkeun Bait PANGERAN anu aya di Yerusalem. Ezra 1:1–4.

Sakumaha malaikat anu kahiji dibawa ka unggal stasion misi di sakuliah dunya dina 11 Agustus 1840, Kores ngaidentifikasikeun dirina sorangan minangka raja tina “sagala karajaan di bumi,” nalika anjeunna ngumumkeun parentah anu kahiji. Turunna malaikat dina Wahyu sapuluh, malaikat anu ku Sadérék White diidentifikasikeun minangka “taya kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus,” miboga ciri-ciri nubuat anu sarua jeung malaikat anu kawasa dina Wahyu dalapan welas. Sadérék White ngidentifikasikeun yén tujuan malaikat anu kahiji téh sarua jeung tujuan malaikat dina Wahyu dalapan welas.

“Isa marentahkeun hiji malaikat anu gagah perkasa pikeun turun sarta ngingetkeun pangeusi bumi supaya nyiapkeun diri pikeun kadatangan-Na anu kadua. Nalika éta malaikat ngantunkeun payuneun Isa di sawarga, hiji cahaya anu kacida caangna tur mulya kacida mingpin anjeunna. Kaula dibéjaan yén pancénna nyaéta nyaangan bumi ku kamulyaanana sarta ngingetkeun manusa ngeunaan murka Allah anu baris datang.” Early Writings, 245.

Pangkuatan malaikat nu kahiji mangrupikeun lambang anu nekenkeun hiji unsur anu sifatna saalam dunya. Pekabaran anu kahiji dina mangsa Kristus dipaparin pangkuatan dina waktu baptisan Kristus. Kitab Suci netelakeun yén sakumna Israil indit ka tanah gurun pikeun ngadangu pekabaran Yohanes.

Mangka maranehna didatangan ku urang Yerusalem, sakuliah Yudea, jeung sakuliah wewengkon sabudeureun Yordan, tuluy dibaptis ku anjeunna di Yordan, bari ngaku dosa-dosana. Mateus 3:5, 6.

Palayanan Kristus ditujukeun ka Israél baheula, sarta dina harti nubuat éta sakumna dunya kacondongkeun ka Yordan, tempat Kristus dibaptis. Sanajan kitu, upacara baptis, jeung naon anu dipilambangkeunana nalika Kristus dibaptis, ditujukeun ka sakuliah dunya.

Ngaran Jehoiakim hartina “Gusti Allah bakal gugah”, sarta dina baptisan Kristus, nalika Yohanes ngangkat Kristus kaluar tina cai, lambang “gugah” tina kuburan cai jadi salah sahiji unsur tina pangkuatan éta. Dina opat ayat kahiji tina Ezra anu geus ku urang dicutat, ayat kalima nétélakeun tanggapan jalma-jalma anu ngadangu éta kaputusan ku kecap-kecap, “Then rose up the chief of the fathers of Judah and Benjamin, and the priests, and the Levites, with all them whose spirit God had raised, to go up to build the house of the Lord which is in Jerusalem.” Nalika pesen anu kahiji dipaparin kakuatan, aya gugahna, sakumaha dilambangkeun ku ngaran Jehoiakim.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, amanat kahiji tina gerakan anu kuat milik malaikat katilu dipaparin kakawasaan, sakumaha dititipikeun ku dipaparin kakawasaanana amanat kahiji tina gerakan anu kuat milik malaikat kahiji. Sister White masihan koméntar ngeunaan karuksakan Menara Kembar dina tanggal éta.

“Ayeuna geus datang béja yén kuring geus ngedalkeun yén New York kudu disapu ku gelombang pasang? Ieu mah can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, nalika kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, tingkat demi tingkat, ‘Pemandangan anu matak pikageuleuheun naon anu bakal kajadian nalika Gusti jumeneng pikeun ngaguncang bumi kalayan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal digenepan.’ Sakabéh pasal ka dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa pangéling-ngéling

ngeunaan naon anu bakal nimpah ka bumi. Tapi kuring teu boga cahaya husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal ti yén kuring nyaho yén hiji poé gedong-gedong gedé di dinya bakal diruntuhkeun ku puteran jeung ngabalikna kakawasaan Allah. Tina cahaya anu dipasihkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji sapeuting kakuatan-Na anu maha agung, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal runtuh. Pamandangan bakal kajadian anu kagerihanana teu sanggup urang bayangkeun.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Dina mangsa pangkuatan pesen kahiji dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, Gusti “ngadeg” pikeun “ngageterkeun bumi kalayan pikasieuneun”. Ngaran Yoyakim ngalambangkeun pangkuatan pesen kahiji. Dina 11 Agustus 1840, Gusti ngadeg tina tahta-Na tuluy turun ka bumi sarta nangtung di darat jeung di laut. Dina parentah kahiji ti Kores, jalma-jalma satia ngadeg. Yoyakim lain ngan ukur lambang datangna malaikat kahiji, tapi anjeunna ogé ngawakilan pangkuatan malaikat kahiji.

Yoyakim ngalambangkeun raja kahiji tina tilu raja panungtungan, tapi anjeunna ogé ngalambangkeun raja kalima tina tujuh raja anu ngantunkeun ka karuksakan Yerusalem. Ngaran-ngaran tujuh raja éta kacida méré kateranganana. Tujuh raja éta nyaéta Manasye, Amon, Yosia, Yoahas, Yoyakim, Yoyakin, jeung Zedekia.

Dina sajarah kaum Millerit, Manasye ngagambarkeun mangsa ahir, dina taun 1798. Manasye hartina “ngabalukarkeun poho”, sarta dina taun 1798 éta palacuran Tirus dipopohokeun salila tujuh puluh taun. Manasye téh salah sahiji raja anu pangjahatna, sarta mibanda ciri-ciri nubuat anu kudu dipaliré.

Raja-raja pamungkas Yuda anu tujuh ngagambarkeun sajarah tujuh guludug ti taun 1798 nepi ka 22 Oktober 1844. Manasyeh nyaéta raja kahiji tina tujuh éta, jeung minangka raja kahiji tina tujuh, anjeunna ngalambangkeun Zedekia, raja panungtung tina tujuh éta. Yesus salawasna ngaidéntifikasi ahir jeung awal. Zedekia, raja panungtung tina tujuh éta, dibawa kana perbudakan panangkaran Babul. Raja kahiji tina tujuh raja pamungkas éta ogé dibawa kana panangkaran Babul, ngalambangkeun dibawana raja panungtung kana panangkaran Babul.

Jeung PANGERAN nimbalan ka Menaseh jeung ka rahayatna, tapi maranéhna teu daék ngadéngé. Ku sabab kitu PANGERAN ngadatangkeun ka maranéhna para panglima pasukan raja Asyur, anu nyekel Menaseh di antara rungkun cucuk, ngabeungkeut anjeunna ku rante, tuluy mawa anjeunna ka Babul. Jeung nalika anjeunna aya dina kasangsaraan, anjeunna nyuhunkeun ka PANGERAN Allahna, sarta ngarendahkeun dirina pisan di payuneun Allah karuhunna, sarta neneda ka Mantenna; tuluy Mantenna kersa ka anjeunna, ngadangu panyuhunna, sarta mulangkeun anjeunna deui ka Yerusalem kana karajaanana. Ti dinya Menaseh nyaho yén PANGERAN téh Allah. 2 Tawarikh 33:10–13.

Pangalaman Manasye nepi ka terang yén PANGERAN téh Allah, kalakon ku jalan dipiceun heula ti karajaanna, tuluy dipulangkeun deui ka karajaanna. Nebukadnesar, saperti Manasye, nepi ka nyaho ka PANGERAN waktu anjeunna dipiceun ti karajaanna sarta saterusna dipulangkeun deui.

Jeung dina ahir poé-poé éta, sim kuring Nebukadnesar ngangkat panon ka langit, sarta pangarti sim kuring mulang deui ka diri sim kuring; tuluy sim kuring muji ka Nu Maha Luhur, sarta ngaluhurkeun jeung ngahormat ka Mantenna anu hirup salalanggengna, anu kakawasaan-Na téh kakawasaan anu langgeng, sarta karajaan-Na turun-tumurun ti angkatan ka angkatan. Jeung sakabéh pangeusi bumi dianggap euweuh nanaon; sarta Mantenna midamel nurutkeun kersa-Na dina balad sawarga, jeung di antara pangeusi bumi; sarta teu aya saurang ogé anu bisa nahan panangan-Na, atawa nyarios ka Mantenna, “Naon anu dipidamel ku Gusti?” Dina waktu anu sarua, akal budi sim kuring mulang deui ka diri sim kuring; sarta demi kamulyaan karajaan sim kuring, kahormatan jeung kajembaran sim kuring mulang deui ka diri sim kuring; sarta para panaséhat jeung para pembesar sim kuring datang ka sim kuring; sarta sim kuring diteguhkeun deui dina karajaan sim kuring, jeung kaagungan anu langkung utama ditambahkeun ka sim kuring. Ayeuna sim kuring Nebukadnesar muji, ngaluhurkeun, jeung ngahormat ka Raja sawarga, anu sagala padamelan-Na téh kayaktian, sarta jalan-jalan-Na téh kaadilan; jeung jalma-jalma anu ngalampahkeun diri dina kasombongan, Mantenna kawasa pikeun ngahinakeun maranéhna. Daniel 4:34–37.

Pangalaman Manasé téh kasampurnakeun ka Nebukadnésar. Manasé ngalambangkeun “waktu ahir” dina sajarah tilu raja Yuda anu panungtung, jeung datangna nubuat ngeunaan tujuh puluh taun panawanan. Nebukadnésar ngalambangkeun “waktu ahir” dina sajarah tilu parentah, sakumaha taun 1798 téh “waktu ahir” dina sajarah tujuh guludug. Dina ayat-ayat anu kakara dicutat, pangarti Nebukadnésar mulang deui ka anjeunna dina “ahir poé-poé.” “Ahir poé-poé” ogé dirujuk dina pasal dua welas kitab Daniél.

Tapi maneh, tuluykeun jalan maneh nepi ka ahir datang; sabab maneh bakal ngaso, sarta nangtung dina bagian maneh dina ahir poé-poé. Daniel 12:13.

“Ahir poé-poé” dina Daniel pasal dua welas téh nya éta “waktu ahir,” sabab ka Daniel geus diwartakeun supaya indit “nepi ka ahirna.” Dina mangsa éta Daniel bakal “nangtung dina bagianna.” “Nangtung dina bagianna” hartina ngalaksanakeun tujuanana, anu ku Daniel geus dipigawé nalika kitabna dibuka segelna dina ahir poé-poé, nya éta “waktu ahir.” Dina mangsa éta bakal aya “nambahan pangaweruh” anu ku jalma-jalma wijaksana bakal kaharti. Dina ahir poé-poé Nebukadnesar, “pangarti” anjeunna mulang deui ka anjeunna.

“Lamun Allah maparin hiji pagawean husus ka saurang lalaki pikeun dipigawé, manéhna kudu tetep nangtung dina bagian jeung tempatna, saperti Daniel, salawasna siap ngawalon panggero Allah, siap ngalaksanakeun maksud-Na.” Manuscript Releases, jilid 6, 108.

Manasé ngagambarkeun “waktu ahir” dina sajarah tilu raja panungtungan Yuda, Nebukadnesar ngagambarkeun “waktu ahir” dina tilu katetepan. Manasé dituturkeun ku putrana, Amon.

Amon hartina “palatihan” sarta ngagambarkeun mangsa nalika aya “nambahanana pangaweruh” anu bakal ngalatih “jalma-jalma wijaksana” dina amanat anu geus dibuka segelna. Sanggeus Amon, tuluy datang Yosia, hiji-hijina raja tina anu tujuh anu miboga sajarah nubuat anu kawilang hadé, sanajan pajeulit.

Yosia hartina “pondasi Allah”, sarta ngawakilan diteguhkana bebeneran-bebeneran anu geus dibuka segelna dina “waktu ahir”. Ngaronjatna pangaweruh anu diwakilan ku Amon dihimpun ku William Miller ngaliwatan pituduh Jibril jeung malaikat-malaikat suci séjénna. Karya Miller diwakilan ku ngaran Yosia, sabab anjeunna netepkeun pondasi-pondasi gerakan éta. Masih loba deui hal anu kudu diidentifikasi ngeunaan Yosia, tapi ayeuna urang bakal ngaléngkah ka putrana, nyaéta Yoahas.

Yéhoahas yuswana dua puluh tilu taun yuswa waktu anjeunna mimiti maréntah; sarta anjeunna maréntah salila tilu bulan di Yerusalem. Jeung ngaran indungna nya éta Hamutal, putri Yermia ti Libna. Jeung anjeunna ngalakukeun anu jahat di payuneun PANGERAN, nurutkeun sakur anu geus dipigawé ku karuhunna. Jeung Paro Néko nahan anjeunna ku beungkeutan di Ribla, di tanah Hamat, supaya anjeunna ulah maréntah di Yerusalem; sarta anjeunna ngabebankeun upeti ka éta nagri, saratus talenta pérak jeung hiji talenta emas. Jeung Paro Néko ngajadikeun Éliakim putra Yosia jadi raja ngaganti Yosia ramana, sarta ngaganti ngaranna jadi Yoyakim, tuluy nyandak Yéhoahas; sarta anjeunna indit ka Mesir, tuluy pupus di dinya. 2 Raja-raja 23:31–34.

Jehoahaz hartina “Yéhuwa parantos nyepeng”, sarta anjeunna disepeng ku Firaun Nekho. Jehoahaz, putra Yosia, disepeng ku Firaun Nekho teras digantikeun ku lanceukna, Elyakim, anu hartina “Allah anu ngangkat”. Firaun Nekho tuluy ngarobah ngaran Elyakim jadi Yoyakim, anu hartina “Allah bakal ngangkat”. Robahna ngaran téh lambang tina hiji hubungan perjangjian, sarta dina mangsa pangukuhan pesen anu kahiji, Allah ngadamel perjangjian jeung hiji umat, bari dina waktu anu sarua Anjeunna ngaliwatan hiji umat perjangjian anu baheula.

Dina tanggal 11 Agustus 1840, Kakaisaran Ottoman anu parantos dilambangkeun ku opat angin anu dileupaskeun salila tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé, ditahan, atawa sakumaha harti ngaran Yehoahas, maranéhna “dicekel”. Dina waktu anu sarua, Elyakim dijadikeun raja sarta ngaranna dirobah jadi Yehoyakim, anu hartina “Gusti bakal gugah”. Sanggeus Yehoyakim, putrana nyaéta Yehoyakin, anu boga tilu ngaran dina Kitab Suci.

Ngaran Yoyakin hartina “Gusti baris ngadegkeun jeung netepkeun”. Anjeunna téh putra Yoyakim, sarta anjeunna nandaan datangna malaikat kadua dina usum semi taun 1844, nalika Allah “ngadegkeun jeung netepkeun” tanduk Protestan anu anyar jeung sajati. Amanat malaikat kadua dipaparin kakawasaan ku amanat Midang Peuting, sarta Yekonya jeung Konya hartina “Allah baris netepkeun”. Katilu ngaran éta, masing-masing miboga harti anu sarua, ngawakilan ngahijina Midang Peuting jeung amanat malaikat kadua. Dina curahan ahir Roh Suci salila Sora Tarik Nu Kuat, saratus opat puluh opat rébu éta diségél. Panyegelan saratus opat puluh opat rébu dipatandakeun dina Midang Peuting gerakan Millerit, sarta Yoyakin, anu ogé disebut Yekonya jeung Konya, mangrupikeun lambang tina panyegelan.

Demi Kami hirup, saur PANGERAN, sanajan Konya bin Yoyakim, raja Yuda, teh cincin meterai dina panangan katuhu Kami, angger ku Kami rek dicabut ti dinya; sarta ku Kami maneh rek dipasrahkeun kana leungeun jalma-jalma anu ngudag nyawamu, kana leungeun jalma-jalma anu beungeutna ku maneh dipikasiaeun, nya eta kana leungeun Nebukadresar, raja Babul, jeung kana leungeun urang Kasdim. Sarta maneh baris ku Kami dialungkeun kaluar,

kitu deui indung maneh anu ngalahirkeun maneh, ka nagri sejen, tempat maraneh henteu dilahirkeun; sarta di dinya maraneh baris paeh. Tapi ka eta tanah anu ku maraneh dipikahayang pikeun mulang ka dinya, maraneh moal mulang deui. Naha ieu jelema, Konya, mangrupa brahala anu dihina tur remuk? naha manehna wadah anu euweuh nu resep kana eta? ku naon manehna jeung turunanana dialungkeun, sarta dibalangkeun ka hiji tanah anu maranehna henteu wawuh? He bumi, bumi, bumi, dengekeun firman PANGERAN. Yeremia 22:24–29.

Yéhoyakin, Yékhonia, jeung Konia ngalambangkeun mangsa pameteran, nalika malaikat nu kadua dihijikeun jeung amanat Panyambat Tengah Peuting. Anjeunna ngalambangkeun mangsa pameteran pikeun para parawan bodo. Raja anu jahat ngalambangkeun maranéhanana anu mangrupikeun para parawan Laodikia anu bodo, anu dina mangsa pameteran geus ditangtukeun pikeun narima tanda sato galak, sabab maranéhna salalanggengna dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti.

Cincin meterai dina panangan katuhu Allah téh nyaéta meterai-Na, sarta maranéhna anu dimuntahkeun tina sungut Gusti salila pemeteraian saratus opat puluh opat rébu dipadungdengkeun jeung Zerubabel, jalma anu nyepeng unting-unting tina “tujuh kali” dina pananganana.

Caritakeun ka Serubabel, gubernur Yuda, kieu: Kami baris ngageterkeun langit jeung bumi; jeung Kami baris ngagulingkeun tahta karajaan-karajaan, jeung Kami baris ngancurkeun kakuatan karajaan-karajaan bangsa-bangsa kapidur; jeung Kami baris ngagulingkeun kareta-kareta perang, jeung jalma-jalma anu numpakna; jeung kuda-kuda jeung nu nunggangna bakal ragrag, masing-masing ku pedang dulurna sorangan. Dina poé éta, saur PANGERAN semesta alam, Kami baris nyokot maneh, eh Serubabel, abdi Kami, anak Sealtiel, saur PANGERAN, jeung baris ngajadikeun maneh kawas cingcin meterai: sabab Kami geus milih maneh, saur PANGERAN semesta alam. Hagai 2:21–23.

“batu sandungan” anu mangrupa “tujuh kali” téh nyaéta “unting-unting” dina leungeun Zerubabel, sarta anjeunna digambarkeun minangka “cincin meterai” anu ku Allah dipaké pikeun ngameterai saratus opat puluh opat rébu. Cincin meterai, atawa “tanda” éta, ditempatkeun ka jalma-jalma anu “ngahuleng jeung ngagero” ku sabab kajahatan-jajahatan anu dipigawé di Yerusalem. Ngalengis jeung ngagero éta nandaan pangalaman jalma-jalma anu dimeteraian, sarta ngalengis jeung ngagero téh mangrupa lambang tina réspon batin maranéhna kana ubar pikeun “tujuh kali.” Éta téh pangakuan dosa-dosa maranéhna jeung dosa-dosa karuhun maranéhna. Éta téh pangakuan yén maranéhna henteu leumpang jeung Allah, sarta yén Allah ogé henteu leumpang jeung maranéhna ti saprak kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Éta téh ujian anu kungsi gagal dina taun 1863, dina mangsa nalika Filadelfia keur ngalih jadi Laodikea. Éta ngalambangkeun mangsa nalika jalma-jalma anu diwakilan ku Konya salalanggengna diteguhkeun minangka parawan-parawan Laodikea anu bodo, jeung jalma-jalma anu diwakilan ku Zerubabel salalanggengna diteguhkeun minangka parawan-parawan Filadelfia anu wijaksana.

Sanggeus Jehoichin nya eta Zedekiah, raja nu panungtungan tina tujuh raja éta. Sakumaha Manasseh ngagambarkeun taun 1798, jeung “jaman ahir,” Zedekiah kudu ngagambarkeun 22 Oktober 1844, nalika éta tetenjoan bakal “nyarita, sarta moal ngabohong”. Zedekiah téh hiji ngaran anu kabentuk tina gabungan dua kecap Ibrani. Hiji kecap nyaéta “Jehovah”, sarta éta digabungkeun

jeung kecap anu ditarjamahkeun dina Daniel pasal dalapan, ayat opat welas jadi “disucikeun.” Zedekiah hartina panyucian Bait Allah, anu dimimitian dina 22 Oktober 1844.

Tujuh raja panungtung Yuda ngalambangkeun sajarah nu maju ti taun 1798 nepi ka 22 Oktober 1844. Yoyakim téh lambang 11 Agustus 1840, anu satuluyna ngagambarkeun 11 Séptémber 2001. Anjeunna téh lambang pangkuatan talatah malaikat kahiji, sarta anjeunna diwanohkeun dina ayat kahiji Daniel pasal hiji. Ku kituna, latar jeung kontéks Daniel pasal hiji nyaéta pangkuatan talatah malaikat kahiji, sakumaha digambarkeun dina Wahyu pasal sapuluh. Dina Wahyu pasal sapuluh Kristus turun kalayan hiji kitab leutik dina panangan-Na anu diparéntahkeun ka Yohanes supaya didahar. Ieu sababna ujian kahiji dina kitab Daniel patalina jeung dahar.

Urang bakal neraskeun jejer-jejer ieu dina artikel salajengna.

Sarta Mantenna ka kuring, “Eh anak manusa, pék tuang ieu gulungan anu ku Kami dipasihkeun ka maneh, sangkan beuteung maneh ngeusianana, enya, peujit maneh pinuh ku eta.” Tuluy ku kuring didahar eta; sarta dina sungut kuring rasana amis kawas madu. Ezekiel 3:3.